

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 442/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť R. K., Š., zastúpeného advokátom JUDr. J. B., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1601/97 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť R. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. decembra 2008 doručená sťažnosť R. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1601/97.

Zo sťažnosti vyplýva, že v dôsledku pracovného úrazu z roku 1985

bola sťažovateľovi „posledná úprava výšky náhrady škody po skončení PN... upravená rozsudkom Okresného súdu... č. k. 10 C 1601/97-26 zo dňa 25. 6. 1998, právoplatného dňa 3. 10. 1998. Podľa neho bol odporca povinný zaplatiť... sťažovateľovi sumu 4.298,35,- Sk od 15. 11. 1996 do 28. 2. 1998 z titulu úrokov z omeškania zo straty na zárobku, sumu 8.306,20,- Sk z titulu úrokov z omeškania z vecnej škody, sumu 47.520,- Sk z titulu náhrady vecnej škody od 9. 11. 1996 do 25. 6. 1998 a od dňa 25. 6. 1998 so 17,6 % úrokom z omeškania až do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia.“.

Na základe uvedeného rozhodnutia okresného súdu sťažovateľ podal návrh na vykonanie exekúcie, toto konanie bolo v konečnom dôsledku zastavené z dôvodu, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie predmetnej exekúcie bola právoplatne zamietnutá. Dôvodom zamietnutia žiadosti bola skutočnosť, že exekúcia sa viedla proti inému, než kto bol v rozhodnutí označený ako povinný.

Sťažovateľ žiadal ústavný súd, aby takto rozhodol:

„1. Základné právo R. K. na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy SR postupom OS Žiar nad Hronom, v konaní vedenom pod spis. zn. 10 C/1601/97, porušené bolo.

2. R. K. priznáva finančné zadostučinenie v sume 161.092,-Sk..., ktoré mu OS Žiar nad Hronom je povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. R. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 11.500,- Sk..., ktoré je OS Žiar nad Hronom povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. J. B... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

Sťažovateľ v konaní pred ústavným súdom (kvalifikovane zastúpený advokátom) namietal porušenie základného práva podľa čl. 46 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 1601/97, ktoré skončilo rozsudkom z 25. júna 1998.

Z k sťažnosti pripojeného rozsudku sp. zn. 10 C 1601/97 z 25. júna 1998 ústavný súd zistil, že tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 3. októbra 1998.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná

a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde) (napr. I. ÚS 235/03, I. ÚS 156/04, II. ÚS 267/04, IV. ÚS 35/04, I. ÚS 109/06).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 109/06).

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti, a s prihliadnutím na skutočnosť, že namietané súdne konanie právoplatne skončilo 3. októbra 1998, ako aj so zreteľom na deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (8. decembra 2008), ústavný súd považoval za dostatočne preukázané podanie sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty (obdobne napr. III. ÚS 301/04, III. ÚS 315/05, III. ÚS 81/06). Keďže zmeškanie lehoty na podanie sťažnosti ústavnému súdu nemožno odpustiť, ústavný súd sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2008